

Arrest

nr. 117 567 van 24 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 6 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PIEDFORT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Limbu afkomstig uit Topgachchi VDC (Village Development Committee), ward 7 in Jhapa district en bent u Nepalees staatsburger.

Sinds begin 2064 (Nepalese kalender, stemt overeen met april 2007 volgens de Gregoriaanse kalender) had u sympathie voor de koningsgezinde RPP-N (Rastriya Prajatantra Party Nepal). U nam soms deel aan programma's van de RPP-N in uw dorp en zorgde dan voor de logistieke ondersteuning.

Eind 2064 (begin 2008) was u op pad samen met andere sympathisanten en leden van de RPP-N om campagne te voeren voor de RPP-N. Jullie stootten echter op een groep YCL (Young Communist League) leden die hetzelfde aan het doen waren en het kwam tot een gevecht waarbij verschillende gewonden vielen.

Enkele dagen na het gevecht zag u hoe vrienden van u geslagen werden door de Maobadi en u besloot te vluchten naar het huis van een vriend van uw oom in Baratpur City (Chitwan district). Daar verbleef u ongeveer tweeënehalf jaar.

In het begin kwamen YCL'ers in Topgachchi geregeld bij u thuis naar u vragen, maar later informeerde u zich daar niet meer over.

Na tweeënehalf jaar hoorde de vriend van uw oom dat de YCL in Chitwan te weten was gekomen dat hij onderdak gaf aan u. Omdat hij geen problemen wou, vroeg hij u het huis te verlaten.

U besloot dan maar terug te keren naar uw geboortedorp Topgachchi.

De 6e of de 7e van de 10e maand 2067 (20 of 21/01/2011) kwamen vier tot vijf mannen 's avonds naar uw huis. U herkende één van hen als lid van de YCL. Ze begonnen te praten over het incident in 2064 (2007/2008) en gaven u een duw. U slaagde erin te ontsnappen. In uw vlucht kon u nog één van hen verwonden met een steen.

U vluchtte naar Butwal (Rupandehi district), waar u twee dagen bleef en vanwaar u op 10/10/2067 (24/01/2011) Nepal verliet naar Delhi (India).

Met de hulp van een smokkelaar die u aan een vals paspoort hielp, reisde u door naar Frankrijk.

Op 18/05/2011 kwam u vanuit Frankrijk in België aan, waar u nog diezelfde dag asiel aanvraagde.

In België had u contact met uw vader en een vriend uit uw geboortedorp. Zij zeiden dat de YCL aanvankelijk nog op zoek was naar u.

Een jaar geleden verloor u het contact met uw vader, maar u hoorde dat hij naar Sawadin VDC in Thaplejung district was verhuisd.

Hoewel u wel nog contact bleef hebben met die vriend uit uw dorp, heeft niet meer nagevraagd of de YCL nog recent naar u op zoek is geweest.

U bent niet in het bezit van documenten die uw identiteit en/of asielrelaas kunnen staven.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek naar België op de helling zetten.

U verklaarde vanuit Nepal naar Delhi (India) te zijn vertrokken waar u het vliegtuig naar Frankrijk nam. Van daaruit reisde u met een taxi door naar België.

U kreeg daarbij de hulp van twee smokkelaars (CGVS, p. 8-10).

U verklaarde met een vals Indisch paspoort te hebben gereisd onder de naam A.Y..

U kon echter verder geen details geven over de identiteitsgegevens, zoals geboorteplaats en geboortedatum of adres, vermeld in het paspoort waarmee u gereisd zou hebben.

Hoewel u het vermoedde, wist u evenmin of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p. 8-9). U verklaarde het niet te hebben gezien omdat de smokkelaars u zeiden dat zij wel al de nodige dingen zouden doen.

U stelde verder dat er u tijdens de controles door de immigratiediensten in India en Frankrijk geen vragen werden gesteld over uw reis (CGVS, p. 9-10).

De door u beweerde gang van zaken tijdens uw reis van India naar Frankrijk is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldig identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen.

Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten.

Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting om niet-EU-onderdanen aan een grondige controle te onderwerpen.

Uw verklaringen met betrekking tot uw binnenkomst op het Schengengrondgebied zijn dus niet aannemelijk.

Voorst legde u geen enkel document neer dat uw reisweg kan staven (CGVS, p. 9).

Voorgaande bevindingen ondergraven tevens uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts verklaarde u Nepal te hebben verlaten ten gevolge van problemen met leden van de YCL. U raakte als sympathisant van de RPP-N betrokken in een gevecht met de YCL waarbij enkele leden van de YCL gewond raakten. Sindsdien wordt u door hen geïsoleerd (CGVS, p. 11-13).

Dat dit komt omdat u sympathiseert voor de RPP-N, of uit persoonlijke wraak omdat er iemand tijdens het gevecht gewond raakte, was u niet geheel duidelijk (CGVS, p. 16).

Mocht u geïsoleerd worden naar aanleiding van uw politieke sympathieën, dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat royalistische sympathieën al enkele jaren geen voldoende basis meer vormen om een doelwit te zijn van de Maoïsten.

INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over heel het grondgebied opvolgt, geeft zelfs al enkele jaren aan dat er geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal.

Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi, Chitwan district, in april 2011 niet te na gesproken, werden er geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen – u citeerde er zelf een eind 2064 – komen in Nepal overigens wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De royalisten leven al enkele jaren in hun eigen politiek hoekje en ze worden geenszins gezien als rivalen van welke andere politieke groep ook.

Mocht u uit persoonlijke overwegingen gezocht worden door enkele leden van de YCL, dan dient te worden opgemerkt dat uw problemen met die paar leden van de YCL – hoewel ze kaderen in een gevecht tussen leden en sympathisanten van verschillende politieke bewegingen – louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn.

Hoe dan ook bent u er niet in geslaagd een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie of een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Gevraagd of de YCL u nog steeds aan het zoeken is, moest u toegeven dat u, ondanks uw contacten met een vriend uit uw geboortedorp, sinds een jaar niet meer over die informatie beschikt.

U verklaarde dat u er niet meer naar gevraagd heeft (CGVS, p. 16-17).

Dat u reeds een jaar niet meer gepolst heeft of u nog effectief door de YCL gezocht wordt, dé kern van uw vrees voor vervolging, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Van een asielzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich zo spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Verder wordt uit uw verklaringen duidelijk dat uw problemen met de YCL het lokale niveau niet overschreden.

Uw problemen zijn het rechtstreekse gevolg van een gevecht met plaatselijke leden van de YCL dat in uw geboortedorp plaatsvond (CGVS, p. 11-13).

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij een eventuele terugkeer naar Nepal niet elders in Nepal zou kunnen vestigen mocht u alsnog de YCL met wie u in aanvaring kwam in uw dorp uit de weg willen gaan.

U beweerde dat, mocht de YCL te weten komen waar u zich bevindt, ze achter u aan zou komen en u iets zou aandoen (CGVS, p. 16). U verwees hiervoor naar uw verblijf in Chitwan, waarbij de YCL volgens de vriend van uw oom na tweeënehalf jaar te weten was gekomen dat u zich er bevond.

U heeft echter zelf nooit persoonlijk iets gehoord van de YCL in Chitwan.

Uw verklaring dat de YCL'ers u iets zouden aandoen zodra ze u zouden gevonden hebben, kan u dan ook niet steunen op concrete elementen, waardoor een intern vluchtalternatief voor u a priori niet uit te sluiten valt.

Bovendien is uw vader verhuisd naar een ander district en moest u toegeven dat dit misschien voor u gunstig zou kunnen zijn om hem daar te vervoegen. U kon alleen nog geen contact met hem leggen (CGVS, p. 17).

Wat betreft de algemene situatie in Nepal kan tot slot volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal.

De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd.

Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar.

Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet

kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling.

Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zoals volgens hem gesteld in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht. Hij voert tevens een manifeste beoordelingsfout aan.

Wat betreft de schending van artikel 3 EVRM poneert verzoeker dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft en dat de beslissing van de commissaris-generaal in haar motivering faalt in zoverre zij stelt dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging aanwezig is.

Verzoeker stelt dat het feit dat hij bij zijn verhoor op het commissariaat-generaal geen details kon geven over de identiteitsgegevens op het paspoort dat hij op zijn vluchtreis gebruikte, helemaal niet kan leiden tot de ongeloofwaardigheid van de omstandigheden van zijn reis, gezien hij het bedoeld paspoort amper in bezit heeft gehad en na de vlucht onmiddellijk aan de smokkelaar heeft moeten overhandigen.

Verzoeker stelt dat hij in zijn land van herkomst geïdoleerd werd door leden van de “Young Communist League” (YCL).

Hij ontkent met klem dat, zoals de commissaris-generaal stelt, de royalistische sympathieën al enkele jaren geen voldoende basis meer vormen om doelwit te zijn van de Maoïsten in Nepal en wijst erop dat, na zijn vertrek uit zijn land, leden van de YCL zijn familie zijn blijven lastig vallen om te weten te komen waar hij verbleef.

Hij stelt dat, moest hij terugkeren naar Nepal, de leden van YCL nog steeds zouden pogen om hem om het leven te brengen wat een actuele vrees voor vervolging inhoudt, zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag, minstens een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hij voert aan dat hem terugsturen naar Nepal een flagrante inbreuk zou betekenen op artikel 3 EVRM gezien hem aldaar een onmenselijke, ontrendende behandeling met hoogst waarschijnlijk de dood tot gevolg te wachten staat.

Verzoeker laat ook gelden dat hij sinds 18 mei 2011 in het Rijk verblijft en gepoogd heeft een nieuw leven te beginnen; hij verklaart dat hij hier werkt en er getracht wordt om voor hem een arbeidskaart te bekomen. Volgens hem betekent een gedwongen terugkeer naar Nepal een inbreuk op artikel 8 EVRM.

Verzoeker vraagt de beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en van hem de hoedanigheid van vluchteling te erkennen, ondergeschikt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over

de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Vooreerst zijn verzoekers verklaringen omtrent zijn reisweg en de gebruikte reisdocumenten niet aannemelijk.

Verzoeker verklaarde bij zijn verhoor op 22 augustus 2013 op het Commissariaat-generaal dat hij vanuit Nepal naar Delhi (India) reisde waar hij het vliegtuig naar Frankrijk nam, en met een taxi naar België reisde. Hij zou daarbij de hulp van twee smokkelaars hebben gekregen (zie het gehoorverslag, p. 8-10).

Hij verklaarde met een vals Indisch paspoort te hebben gereisd onder de naam A.Y., maar hij kon hieromtrent verder geen details geven over de identiteitsgegevens van het gebruikte paspoort, zoals geboorteplaats en geboortedatum of adres, en verzoeker wist evenmin met zekerheid of het paspoort een visum bevatte (zie het verhoorverslag, p. 8, 9). Hij stelde dat er hem tijdens de grenscontroles in India en Frankrijk geen vragen werden gesteld over zijn reis (zie het verhoorverslag, p. 9, 10).

Uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er op internationale vluchten veelvuldig identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. De reiziger kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee hij reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting om niet-EU-onderdanen aan een grondige controle te onderwerpen.

Gelet op deze informatie, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn reisweg en documenten, temeer gezien hij geen enkel document neerlegt dat zijn reisweg kan staven (zie het verhoorverslag, p. 9).

De enkele bewering in het verzoekschrift dat verzoeker het paspoort amper in bezit heeft gehad en na de vlucht onmiddellijk aan de smokkelaar heeft moeten overhandigen, betekent in het licht van bovenvermelde informatie omtrent de strenge en doorgedreven controles aan de grens, geen genoegzame uitleg.

Vermits ook de geloofwaardigheid van de reisweg kan worden aanvaard als element bij de beoordeling van een asielaanvraag en de asielinstanties van een asielzoeker aldus correcte verklaringen en waar

mogelijk documenten mogen verwachten over de door hem afgelegde reisroute, doet deze vaststelling dan ook afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Verder verklaarde verzoeker dat hij geïsoleerd wordt door de "Young Communist League" (YCL), nadat hij als sympathisant van de "Rastriya Prajatantra Party Nepal" (RPP-N), betrokken raakte in een gevecht met de YCL waarbij enkele leden van deze laatste groepering gewond raakten (zie het verhoorverslag, p. 11-13). Het blijkt dat het volgens verzoeker zelf evenwel niet geheel duidelijk is of dit komt omdat hij sympathiseert voor de RPP-N of uit persoonlijke wraak omdat er iemand tijdens het gevecht gewond raakte (zie het verhoorverslag, p. 16).

Waar verzoeker zou aanvoeren dat hij wordt geïsoleerd naar aanleiding van zijn politieke sympathieën, merkt de Raad op dat uit de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat royalistische sympathieën al enkele jaren geen voldoende basis meer vormen om een doelwit te zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over heel het grondgebied opvolgt, geeft zelfs al enkele jaren aan dat er geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi, Chitwan district, in april 2011 niet te na gesproken, werden er geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen – u citeerde er zelf een eind 2064 – komen in Nepal overigens wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. De royalisten leven al enkele jaren in hun eigen politiek hoekje en ze worden geenszins gezien als rivalen van welke andere politieke groep ook.

Waar verzoeker zou stellen dat hij uit persoonlijke overwegingen wordt gezocht door enkele leden van de YCL omdat er een lid tijdens het gevecht gewond raakte, wijst de Raad erop dat problemen met die paar leden van de YCL louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker er niet in geslaagd is een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Gevraagd of de YCL hem nog steeds zoekt, moest verzoeker toegeven dat hij, ondanks zijn contacten met een vriend uit zijn geboortedorp, sinds een jaar niet meer over die informatie beschikt. Hij verklaarde zelfs dat hij er niet meer naar gevraagd heeft (zie het verhoorverslag, p. 16, 17).

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten; van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren, wijzen op een gebrek aan interesse en keren zich ook tegen de waarachtigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt ten slotte dat zijn problemen met de YCL het lokale niveau niet overstijgen. Hij gaf immers aan dat die problemen het rechtstreekse gevolg zijn van een gevecht met plaatselijke leden van de YCL dat in zijn geboortedorp plaatsvond (zie het verhoorverslag, p. 11-13) en dat hij niet beschikt over concrete gegevens dat de YCL'ers hem iets zouden aandoen zodra ze hem elders zouden gevonden hebben (zie het verhoorverslag, p. 16).

De Raad wijst erop dat er, volgens artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, geen behoefte aan internationale bescherming bestaat indien de asielzoeker in een deel van zijn land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Hierbij moet rekening gehouden worden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wanneer de vervolgingen tot een bepaald landsdeel beperkt zijn, kunnen de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus dan ook geweigerd worden om de enkele reden dat de vreemdeling zijn toevlucht in niet in een ander landsdeel heeft gezocht, indien men dit, rekening houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kon verwachten.

In casu werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk kan maken waarom hij, om aan zijn problemen met plaatselijke YCL-leden, zijn leven niet in een ander deel van Nepal zou kunnen verder zetten, temeer gezien zijn vader is verhuisd naar een ander district en verzoeker toegaf dat dit misschien gunstig zou kunnen zijn om zijn vader daar te vervoegen (zie het verhoorverslag, p. 17).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Nepal geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de "*Subject Related Briefing: Nepal: Veiligheidssituatie in Nepal*" van 5 april 2013 - toegevoegd aan het administratief dossier-, stelt de Raad immers vast dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal.

De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling.

Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

Verzoekers verwijzing naar artikel 8 van het EVRM is niet relevant.

De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984).

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoot.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE